

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PM

Strona pozwana: AH

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego mający jurysdykcję, aby orzec, na mocy art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w przedmiocie powództwa o rozwód między dwoma małżonkami mającymi obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji, aby orzec w przedmiocie prawa do pieczy i prawa do osobistej styczności z dzieckiem małżonków, gdy to dziecko, w chwili wniesienia sprawy do tego sądu, ma zwykle miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, a przesłanki wymagane dla przyznania jurysdykcji wspomnianemu sądowi na mocy art. 12 wspomnianego rozporządzenia nie są spełnione, mając ponadto na względzie fakt, że z okoliczności rozpatrywanej w postępowaniu głównym sprawy nie wynika również, że tę jurysdykcję można byłoby przyznać na podstawie art. 9, 10 lub 15 tego rozporządzenia. Ponadto nie są spełnione przesłanki określone w art. 3 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych umożliwiające temu sądowi wydanie orzeczenia w przedmiocie powództwa dotyczącego alimentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-350/13 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupo Osborne S. A. pokrywa własne koszty

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-386/15 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupa Osborne S. A. pokrywa własne koszty

**Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2017 r. przez RF od postanowienia Sądu (Szósta izba)
dnia 13 września 2017 r. w sprawie T-880/16, RF/ Komisja**

(Sprawa C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: RF (Przedstawiciel: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do Sądu, celem ponownego rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia merytorycznego, podlegającego zaskarżeniu;
- ewentualnie – jeżeli Trybunał uzna, że istnieją przesłanki do wydania ostatecznego orzeczenia w sprawie – uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie w całości żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut naruszenia art. 45 akapit 2 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z art. 53 Statutu poprzez jego błędną wykładnię. Sąd uznając pojęcie „siły wyższej” oraz pojęcie „nieprzewidywalnych okoliczności” za pojęcia tożsame znaczeniowo, naruszył zasadę racjonalności prawodawcy. Takie rozumienie obu pojęć jest sprzeczne również z celem art. 45 Statutu, którego regulacja ma zapewnić wyrównanie różnic wynikających z odległości (miejsca zamieszkania strony i siedziby Trybunału). W konsekwencji Sąd bezzasadnie nie uwzględnił nieprzewidywalnych okoliczności, uniemożliwiających wnoszącemu odwołanie doręczenie w terminie papierowej wersji (oryginału) skargi.
- 2) Zarzut naruszenia art. 126 Regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 04.03.2015 r. poprzez błędne jego zastosowanie. Mimo braku przesłanek Sąd zastosował art. 126 Regulaminu, niezasadnie uznając skargę wnoszącego odwołanie za oczywiście niedopuszczalną. Naruszenie przez Sąd art. 126 Regulaminu było nieuchronną i oczywistą konsekwencją naruszenia art. 45 w związku z art. 53 Statutu.
- 3) Zarzut błędnego uznania, że wnoszący odwołanie nie wykazał zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności, o których mowa w art. 45 akapit 2 Statutu. Wnoszący odwołanie wykazał zaistnienie nieprzewidywalnych okoliczności. Na tę okoliczność przedstawił nie tylko więcej dowodów niż to konieczne, ale przedstawił wszystkie w ogóle dostępne dla niego dowody. W zakresie zapewnienia terminowego doręczenia przesyłki zawierającej skargę, wnoszący odwołanie dochował staranności, jakiej można od niego racjonalnie wymagać. Z chwilą nadania przesyłki wnoszący odwołanie utracił wpływ na proces jej doręczenia; od tego momentu okoliczności mające wpływ na termin doręczenia leżały całkowicie poza wnoszącym odwołanie.